

nizn, kotšiž tehodla, dokelž ſu do Rje-
chow pschečiwo ſwojemu Sswjedom-
nju ſapamli, ſo wutrobnje psched Bo-
žim Mjewom stroža, (kajž ton Japosch-
tof Thomasch) chzedža ton ſamn rā-
dži wotbydž, žadaju ſebi Boži Troscht,
a maju to Prjotsacžie, pschichodnje
Rjechow ſo zylje wostajicž.

To wſchitko manij my derje a ſwje-
ru na Kedžbu wsacž. Pschetož wono-
ſchak ſo naschim Wutrobam tolla wje-
ricž nochze, ſo Boh Rjeschnikam nadnij
bydž chzyl. Ktemu nucži je teſch Čert,
dyž widži, ſo te Sswjedomnja ſe ſwo-
jim Rjechami wojuja, ſo by je narečat,
ſo ſo žaneje Nadn wot Boha nadžięcž
dyrbja. Steho pschindže, ſo ton, pola
kotrehož ſo ton Rjech prawje ſoboko
do Wutroby ſyňt je, ſo troschtow-
acž dacž nemože, ale ſo psched Bo-
hom jara boji, a psched nim čjeka.

Ale dy by Boža Wutroba pscheči-
wo Rjeschnikam taſka byta, da by ſo
jedyn Krystus hinak pschečiwo Tho-
mashei ſadieržat. Won derje widži, ſo
jeho Wutroba Newjern a druhich Rje-
chow dla nespokojna, ſo boji a čjepceze.
To je tych Rjechow Waschnje a Pra-
wo, te hinak nemoža. Ale Krystus,
nasch luby Knes, je tehodla tudn, ſo by
Rjecham wobarat, a nasche Wutrobe
ſ Bożej Nadu troschtowat. Tehodla
wedže won ſamoſtom to Sſlowo a
praji: Mjer bydž ſwami! So by kojždy
wedžit, a wuknyt, ſo je won tehodla tu-
dy, ſo by nasche Wutroby ſpokojit, dyž
Rjechow dla nespokojne ſu, a ſo by jim

dowed, dyž ſo wonne psched Bohom
ſtrachuju, ſo je Boh nadnij, a ſo won
psches Krystufa Rjechi wodawa.

Pschetož tehodla je ſo Krystus Čzlo-
wek narodžit, tehodla je won na Rſchi-
žu wumrjet, a na čjecži Djen ſaſo hoh-
rje ſtanyt, ſo by, dyž naſche Sswjedom-
nje, Čzert, a zylý Sswjet Rjechow dla
na naſ ſwota, ſo my w Božim Mjewi
a w Nemjeri ſym, a ſo Boh wo naſ
nerodži: won ſnam praſicž moſ: Mje,
lubn Čzlowecze, niz tak, ale Mjer bydž
ſtobu! Boh neje mjevny. Tehodla ſo
neboj, ja ſym twoje Rjechi ſaptacžit,
twoju Sſmerez ſym ja ſadajit. Teho
ſo troschtuj, ſo ſym je ja dokonjal, da
budže ſ Nemjerom Konz, a budže Mjer
pschi tebi.

Tak ſtuži nam naſcha Historija wo-
ſebje ktemu, ſo bñčm ſukli: So
Krystus naſ naſchich Rjechow dla ſa-
čiſnycž nochze, ale naſ rad k Nadži hoh-
rjewacž, ſteje Newjeri a ſ Rjechow
k Wodacžu tych Rjechow a k Praudo-
ſi pschinesz chze. To je jeho Hamt, fo-
trnj ſon na Sſwjecži mjet je, kajž ta
a druhe Historije ſwjetſja, a wedže ion
psches ſwoje Sſlowo hjeschče dženſni-
ſchi Djen. Pschetož ſo ton Sakrament
ſwjateje Chczenizy nikomu ſapowe-
dzenij nebudzie, fo trnj ion žada, to Ev-
angelion wot Wodawania tych Rje-
chow ſjawnje předowane budzie, a ton
drobi Schaz, to Čjelo a ta Krej Krystuſowa,
ſa naſche Rjechi woprowana,
nam wudžjeleny budzie, tak husto, hacž
ſebi ion požadamy, wopokaže wſchito,
(R. f.) 2 so